

ПРИХОДЬКО Андрій Олексійович (11. 01. 1967, смт Первомайський, нині м. Златопіль Лозівського р-ну Харківської обл.) — режисер, актор. Заслужений діяч мистецтв України (2010). Закінчив Дніпропетровське театральне училище (нині Дніпро, 1985; курс Н. Пінської), Державний інститут театального мистецтва (Москва, 1993; майстерня П. Фоменка). Працював у Херсонському українському музично-драматичному театрі, у майстерні П. Фоменка у Москві. 2000—20 — режисер Національного драматичного театру імені І. Франка (Київ); водночас 2003—17 — керівник Театрального центру «Пасіка» Національного університету «Кієво-Могилянська академія». Режисерській манері П. притаманні глибока змістовність

та емоційність, несподіваність і парадоксальність із застосуванням оригінальних, авангардних засобів сценічної інтерпретації класичних творів. Вистави П. спрямовані на збагачення та поглиблення духовних здобутків української культури, залучення широкої публіки до автентичних джерел національної культурної спадщини.

Основні вистави

«Трагедокомедія о воскресенні мертвих» Г. Кониського (2002), «Шякунтала» Калідаси (2005), «Легенда про Фауста» за текстами Й. Шпіса, К. Марлоу, Гейсельбрехта (2008), «Лісова пісня» за Лесею Українкою (2011), «Носороги» Е. Йонеско (2014), «Маркіза де Сад» Юкіо Місіми (2019), «Едіп» за трагедією «Цар Едіп» Софокла (2020), «Захар Беркут» за І. Франком (2022), «Лунаса» за п'єсою «Танці на Лунасу» Б. Фріла (2023).

Рекомендована література

1. Брюховецька Л. І. Якого раю ми бажаєм?.. // Кіно-Театр. 2012. № 5
2. Іващенко І. В., Стрельчук В. О. Специфіка творчої репрезентації класичних і сучасних текстів у режисурі А. Приходька // Вісн. Нац. академії керів. кадрів культури і мист-в. 2021. № 1
3. І. Zinkiv, M. Harbuziuk. «Україна, яку ми втрачаємо»: Лісова пісня Лесі Українки на сцені Львівського Академічного Театру імені Леся Курбаса // *Arsinter Culturas*. 2022. № 11.

С. Ю. Бортник

Бібліографічний опис:

Приходько Андрій Олексійович / С. Ю. Бортник // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-892908>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).